Sri S. NIJALINGAPPA.—No such discrimination is made.

Sri G. N. PUTTANNA.—What is the meaning of 'under-graduates'?

Sri S. NIJALINGAPPA.—If my friend had not passed his degree examination, he would have been an under-graduate.

Introduction of Pension Scheme for the Employees of Local Bodies' Schools.

Q.—2822. **Sri Y. VEERAPPA** (Hole-Narsipur).—

Will the Government be pleased to state:—

whether there are any proposals to introduce pension scheme for the employees of Local Bodies' schools as has been done in the case of Corporation Schools of Bangalore City?

A.—**Sri V. VENKATAPPA** (Minister for Education).—

No.

Sri Y. VEERAPPA.—Sir, the answer to my question is indicated by the word 'No'. Why, Sir?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ, ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು investigate ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಲೇ 'Yes' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

Sri Y. VEERAPPA.—Is there any directive by the Planning Commission to introduce pension scheme even in schools run by the local bodies?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

Sri Y. VEERAPPA.—Is it not a fact that official committees were constituted to go into the merits and details in respect of revising the pay scales and D.A. to the employees of the local bodies?

Sri V. VENKATAPPA.—Yes.

Sri Y. VEERAPPA.—What is their specific recommendation, Sir?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇನ್‌ಷುರೆನ್ಸ್ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಸೂಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಮಿಟಿಯವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri Y. VEERAPPA.—When will it be implemented, Sir?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are the Government aware that in the Madras Government Border areas, they have extended the scheme of pension in some educational institutions and aided schools?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ notes ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is a scheme of pension *cum* insurance *cum* provident fund. Are the Government aware of the existence of such a scheme in operation in the border areas of the old Madras State?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಇನ್‌ಷುರೆನ್ಸ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಎಂದು ಇದೆ.

---

2 P.M.

Business of the House.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಪ್ರಿವಿಲೇಜ್ ಮೋಷನ್ ಯಾವಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆರನೆಯ ತಾರೀಖು.

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—I had sent in an adjournment motion. I do not know what has happened to it.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—An endorsement is under issue.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS

No. 2—Promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people.

(Debate continued.)

*ಶ್ರೀ ಯು ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಪಕ್ಷದ ಮುಖ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ಅದೇರೀತಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ 46 ಮತ್ತು 15 (4)ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ನಿರ್ದೇಶಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯ

ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದವಿದೆಯೋ ಅದೇ ಪದವನ್ನು, ಅದೇ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ಸದಸ್ಯರೇ ತಂದಿರುವುದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿವಾಗಿದೆ, ಸಭೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅದೇ ನಾವು ಕೇಳಿದರೆ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ತಾವು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಷದವರೇ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರಿಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಮನಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ, ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್‌ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಏನೂ ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಹೊಸ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರಗಳು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ದೊರೆತಿಲ್ಲ, ಈ ದಿವಸ ದೊರೆಯಬೇಕು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಬಲಹೀನ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಜಾತಿಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಲೆಯೆತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಾಗ ಕೋಮುವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರಬಾರದು, ಕೋಮುವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಯಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯಿಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ಮತ್ತೆ ಆ ನೀತಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ಜನಾಂಗಗಳುಯಾವುವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 19 ಜನಾಂಗಗಳು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸ ಯಾವಯಾವ ಜನಾಂಗಗಳು ಸೇರಿವೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ನವರು ಯಾರು, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್‌ನವರು ಯಾರು ಎಂದು ಸಭೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್‌ನವರು ಎಂದರೆ ಹರಿಜನರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಯಾರು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಜಾಧಿಕಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಉತ್ತರ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಜನಾಂಗ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದರಿಂದ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್‌ನವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಗೆಜೆಟ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್‌ನವರಲ್ಲೂ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್, ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಹೀನರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು. ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗದಲ್ಲೂ ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಮುಂದುವರಿದವರು ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ಟೇಟ್ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡದೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮಗಳ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸದಸ್ಯರು, ಗ್ರಾಮದ ಮುಖಂಡರು, ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರು ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಈ ದಿವಸ ಆವಶ್ಯಕ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷವೊಂದನ್ನೇ ಬೆಳೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಕಲರ್ ಕೊಡಬೇಡಿ, ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಾನವನ ಕಲ್ಯಾಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡುವ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಬಾರದು. ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅಫಿಷಿಯಲ್ಸ್, ಹಿಂದೆ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದವರ ಮಕ್ಕಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಸನಸಭಾಸದಸ್ಯರ ಮಕ್ಕಳು, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು, ಅಳಿಯಂದಿರು, ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿ. ಈ ದಿವಸ ದೊಡ್ಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯನ್ಸ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಏನೂ ತಿಳಿಯದಿರುವ, ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಜನರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಕೆಲಸ ಕೊಡುವಾಗ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಾಗ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು, ಜಾತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ನೀಡಬಾರದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅನುಕೂಲ ಪಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಕುರುಡರು, ಮೂಕರು, ಕಿವುಡರು, ಅಂಗಹೀನರು ಮುಂತಾದವರು ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಹೀನರು. ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಇದೆಯೆಂದು ಆ ಕಡೆಗೆ ಕೈತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಗ್ಜಿಬಿಷನ್‌ಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಂಗಹೀನರದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಎಗ್ಜಿಬಿಷನ್, ಅವರು ಬಂದವರನ್ನು ಕಾಸು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ)

ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸ್ಕೂಲು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಸ್ಲೋ ಪಾಯಿಸರ್ನ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಮುಂದಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಿ. ಅಂಗಹೀನರನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಕೇಳಿದಾಗ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿದರು. ಅಂಗಹೀನರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಗ್ಯೆರೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವರು ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಹಾಯ ವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವರ್ಗದ ಜನರ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಕೆಲವರು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಭಿಕ್ಷುಕರ ಕಾಲೊನಿ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತರಬೇತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಮುಂದೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಂಥ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾವನೇ ಆಗಲಿ, ಭಿಕಾರಿಯಾಗಿರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ, ಕಾಲಿಲ್ಲ, ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮುದುಕರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರೆಗೂ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದ ಸಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಬೇರೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಗೋಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇದು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಸ್ವಪ್ನಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಪುನರ್ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅದು ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಜನರ ಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಬರೀ ಘೋಷಣೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ.....

Sri H. C. LINGA REDDY (Malur).—Why are you pessimistic?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನಾನು ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. Socialistic pattern ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದಂಥ protective principle ಆರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಿರುವುದು ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ.

Sri H. C. LINGA REDDY.—We are very optimistic.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribes ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರಿಗೆ ಹೆಂಚು ವಗ್ಯೆರೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಲುಭಾಗ ಸಹ ಇವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗ, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಕಾಲುಭಾಗ ಹೀಗೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇಲ್ಲ. ದಾನ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿ, ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟು ಕೂಡ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Tribals ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬೂದಿವಡಗ ಎಂದು ಒಂದು ಪಂಗಡವಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎತ್ತುಗಳಿಲ್ಲ, ಗಾಡಿ ಇಲ್ಲ, ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಚಿಂತಾಜನಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Sri B. RACHIAH (Chamarajanagar).–Are you sure about this, whether they have not been given bullocks etc.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೋ ನಾನೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ನಾನು ನೋಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಹರಿಜನರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪಡಿತರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ವಗ್ಯೆರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು

ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಲ್. ರಾಚಯ್ಯನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಹಳ ಜನ ಮತಬೋಧಕರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಜಾತಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ, ನಮ್ಮದು ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ, ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಾಜದ ರಚನೆ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಸರ್ದಾರ್ ಫಣಿಕ್ಕರ್ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು Caste and Democracy ಎನ್ನುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ದಾರ್ ಫಣಿಕ್ಕರ್ ಅವರು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥವರು ಬರೆದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ:

> "The first basic principles of caste are the inequality of mankind based on birth, occupation or profession under inequality and the restriction on marriage outside their own group and sub-group. The principles of inequality operated against the vast majority of the population, for it should never be forgotten that the higher castes form only a small minority of the Indian population. The Sudras were denied the right of education and even of liberal occupation while the untouchables who were outside the pale of castes were treated as conquered slaves of community without even ordinary human rights. The Brahmin socialist philosophers responsible for the social structure were fully aware of the dangers which may result from so flagrant a denial of right of the great majority. This condemnation of the majority of the population classified on the basis of caste, placing one above the other was to be justified by the theory of fantastic philosophy and the theory of transmigration. Psychologically, the fact that one is superior to some one is more important to him than that he has others above him."

ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ದಾರ್ ಫಣಿಕ್ಕರ್ ಅವರು ಈ ಜಾತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹರಿದು ಹಂಚಿ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಒಂದು ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅದೃಷ್ಟ, ನೀತಿ, ದೇವರ ಭಯಗಳು, ಆತ್ಮನ ಜೀವಾನಂತರದ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಇವುಗಳ ಒಂದು ತಳಪಾಯವಿದೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಜನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿಯಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ, ರಾಜರುಗಳು, ಜಮೀನುದಾರರುಗಳು, ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಗಳು, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು, ಜನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಅನಂತರ ಮತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಂತಾದುವು ಬಂದು ಇವರ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ; ಆತಂಕವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಜಮೀನುದಾರರು, ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಶತ್ರುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಲಯುತವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನಗಳು, ಇತರರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಜಾತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಜನ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಧರ್ಮ. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಸಿ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾದುವು, ಆದರೂ ನಾವೇನಾದರೂ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೇ? ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸಗಾರರ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ (standard of living) ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಡೈರೆಕ್ಟೀವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು; ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಡೈರೆಕ್ಟೀವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಆದೇಶವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕ್ರಮ, ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ, ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ನಿರಾಶಾಭಾವನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಆರ್ಟಿಕಲ್ 17ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ)

ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಹೀಗಾದರೆ, ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ಬಡ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ, ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ ವಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ''Removal of Untouchability Act, 1955'' ಪಾಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯು ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಆಕ್ಟಿನ ಒಂದು ಕಾಪಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: Hungry stomach knows no religion. ನೀವು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನೇ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಐಯ್ಯರ್, ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಒಡೆಯರ್, ಸಿ.ಆರ್. ರೆಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದ ಮಹನೀಯರು ಇವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಾ ಇದೆ; ಚೇತನರಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಷ ಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಅಪಾಯಕರ. ಅದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಚೇತನ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಯಾರೂ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಬಾರದೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಭಾದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು. ಆದರೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು, ಚೇತನಗೊಂಡರು; ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಆ ಇಂಗ್ಲೀಷರನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಓಡಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಇದು ಬಹಳ ಅಪಾಯಕರ. ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ, ಇವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ, ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿತ್ವದ ಅವಧಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಹಾಸ್ಟಲುಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಲಿ, ಚೇತನಗೊಳ್ಳಲಿ, ಗೌರವಯುತರಾಗಿ ಬಾಳುವ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನನಗೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಏಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲ ಅವರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಶಂಕೆ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಅವರಿಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಇದ್ದರೇ ಅವರು ಶಕ್ತಿಯುತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಬಲಯುತವಾದ ಜನಾಂಗ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಾವು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ; ಶಕ್ತಿಯುತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಬೇರೆ ಗೌರವಯುತ ಜನಾಂಗದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಛಲದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹರಿಜನ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಏನೂ ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಸಂಪಾದನೆ ಇಲ್ಲದೆ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ, ಅವರು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಗೆ ಅಲೆಯುವ ಕರುಣಾಜನಕ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಟ್ಟ ಒಂದು ಸೀರೆ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಸೀರೆ ಇಲ್ಲ. ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇನ್ನರ್ಧ ಒಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಣಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಪುನಃ ಇನ್ನರ್ಧ ಒಗೆದು, ಒಣಗಿಸಿ ಉಟ್ಟು ಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಸಂಕಟ, ಕಷ್ಟವನ್ನು ದೇವರೇ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

2-30 P.M.

ನಾವು ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸಾಹುಕಾರರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಇಷ್ಟವೆ ? ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ನೇರವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಡವರೂ ಮುಗ್ಧರೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಯುಗಾಂತರಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೇಯಿರುವವರೂ ಆದ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಮೊದಲು ಮುಂದೆ ತರಬೇಕು. ಈ ಜನಾಂಗ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ ಜನರನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಅವರು ಮುಂದೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವೆಂದು ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅಂಥ ಸಮಾನತೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಭೇದಗಳಿರುವವರೆಗೂ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದು ಸಮಾನಸ್ಕಂದತೆಯನ್ನು ತಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಅಣಕು ರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು 'ಗ್ರೇಡೇಷನ್' ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರು, ಮತದಿಂದ ಪುರಸ್ಕಾರವಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ, ವಿದ್ಯೆ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿರುವವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆದರ್ಶದ ರೀತಿ ಸಮತೆಯನ್ನು ತರಲು ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ಣಯ. ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ನುಡಿಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಬರಿಯ ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ, ಜನರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಜಾತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕರ ಬಾವಿ, ಇಂಥ ಕೋಮಿನವರ ಬಾವಿ, ಅಂಥ ಕೋಮಿನವರ ಬಾವಿ, ಎಂದು ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. Weaker sections, ಎಂದರೆ, ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕ, ಆದಿದ್ರಾವಿಡ ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಆ ಕೋಮಿನ ಮಿಕ್ಕ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬಡವರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ಬಡವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಿಯಾದಾಗ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳೂ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸದಸ್ಯರೂ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಡಿನ್ನರ್ ಪಾರ್ಟಿ ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆ ಮಾಸಿರುವವನು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಿಸದೆ ದೂರ ಇರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅನುಕೂಲಸ್ಥ ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಜಾತಿ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರ ದರಿದ್ರ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾತೀಯ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ಇರಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದಾದರೂ ತೀರ ಬಡವರು ಯಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಅವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು, ಬಡವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಬಡವರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. Socialistic Pattern ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು Socialism ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಮಾದರಿಯಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಊಟಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕುಂಬಳಕಾಯನ್ನು ಅಡಿಗೆಮಾಡಿ ತಿನ್ನಬಹುದು. ಬಡವರು ಮುಂದುವರಿದು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆ ತಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ಕೆಲವರಿಗಿದೆಯೋ ಏನೋ! ಎಲ್ಲರೂ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಬಡವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಪಾಡಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಮರಗೆಲಸ, ಬಟ್ಟೆ ನೇಯುವ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಬಡವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನೇ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಡವರ ಕೆಲಸದ ವಿಷಯವೇನು ಗೊತ್ತು? ಅವರು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಂದ ಇಂಥ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಂಬಾರಿ ಮೇಲೆ, ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಾಡುವವರಿಗೆ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವವರ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವರೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಂದು ಕೆಲವು ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಡು ಗೊಲ್ಲರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಈಗ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗದೆ ಹೋದರೂ ಈ ಜಾತಿಯನ್ನು ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಥವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಶಾಖೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಲಿ, ಹಿಂದೆ ಚನ್ನಯ್ಯನವರಿದ್ದರು, ಈಗ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರಿದ್ದಾರೆ, ನಾಳೆ ಬೇರೆಯವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸವಂತೂ ಆಗಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆಂದು ಮಾಡುವುದು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಬಾರದು. ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೊಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟೆಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಹರಿಜನ ಸಂಘವೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರು ವಿದ್ಯಾವಂತರೋ ಅವರು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ತಲಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಲಪುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಥವ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೋಗಿ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ)

ನೋಡಲಿ. ಯಾರೋ ಕೆಲವರು ಬರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ. ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಡು ಬಡವನಾದರೂ ಊರಿಗೇ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗುತ್ತದೆ, ಅನಿಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಅವನು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೊಡ್ಡವರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಗೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಕಾನೂನು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವಾರು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲೇ ಸೆನ್ಸಸ್ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಅಂಕಿಅಂಶ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಬಡವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಏನು ಉಪಕಾರಮಾಡಬಹುದೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ಇದ್ದಾಗಲೇ ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾವು ಇದ್ದಾಗಲೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri **MAHMOOD SHARIFF** (Broadway).—Mr. Speaker Sir, it appears to me that the resolution that has been tabled by my Hon'ble friend Sri Rachiah has got an important aspect about it and deserves to be considered with sympathy and support by Hon'ble Members ranged on both sides of this House. This resolution seeks to draw the attention of the Government to the necessity to promote and develop the all-round progress of the weaker sections of our people, including of course, our Harijan brethren. Our Constitution, Sir, has been so framed as not to deny to any section of the people equal opportunities for the full growth and does not place any handicaps, so that no section of the people may be denied the benefit of these advantages, irrespective of caste, creed and colour. It is only on this back-ground that we have been endeavouring these ten years to build a classless society based upon the economic, educational and cultural uniformity. But let me just now submit to you, Sir, that our efforts, so far as the directives that we have received from time to time from the Centre are concerned have remained unfulfilled and our objectives remain unfulfilled. The tardy implementation, if there is any implementation at all, leads us nowhere. It appears to me, Sir, that unless these persons who are in charge of these directives, persons who have to implement these directives, unless there is a certain amount of earnestness and desire on their part to bring about reform, it appears to me that nothing is going to happen. Unless their outlook changes for the better, nothing can happen. Sir, there is no need for me to say that our people in this country have been living under different levels of economic and cultural standards and it appears that there is no need for me to say that it is useless to apply the same rule in the case of all the people unless we place at their disposal the means required for their full development and growth. Sir, it is in this back-ground that the problem of the backward people has to be considered. It is also in this background that we have to appreciate the difficulties that the Harijan friends are undergoing. It is in this background that we have to consider the difficulties which these people are experiencing in their daily life. Sir, let me just now tell my Harijan brethern that we have nothing but sympathy for them in their plight and we appreciate their difficulties. These people do not know the potentia influence which they can bring to bear on the destinies of India. These people have been subject to, may I say, most abominable treatment on the part of some persons and it is very necessary therefore to see that this amount of awakening that is already there, is speeded up.

Now, Sir, coming to the minorities question, I have to say that the balance has been tilted on account of the emergency into the picture of linguistic minorities. On account of the fact that we have drawn the map of India on linguistic basis, it is very necessary that this problem of minorities as well as the problem of backward classes have to be very carefully and delicately handled. It is on this account that, only about three years ago, the Government of India appointed a commission known as the Backward Class Commission solely with the purpose of improving the lot of backward classes. This Commission went round the whole of India, visited several places and prepared a report. Unfortunately, this Report did not

meet with the wishes of the Government of India and that was shelved. But regarding giving aid to and improvement of backward classes, they gave it due importance and they appointed a minority committee and this minority committee was entrutsed with the task of collecting the grievances from those people who came under this category of backward classes and they made recommendations to the Central Government in order to rectify the grievances which were pressed upon the attention of the Government by the backward classes. It seems to me, Sir, that only last year under the leadership of Humayun Kabir this Committee has been revived and it has been made to function with greater efficiency than before.

It seems to me, Sir, that so far as Mysore is concerned, you know that it was at the time of Mr. Miller who was the Chief Judge of the High Court of Mysore that he was called upon to give a report on the different aspects of the problem of the backward classes and it was 30 to 40 years ago that this report was formulated. Much water has flown under the brigde since that report was prepared and conditions have changed. I therefore say that a storng committee consisting of very honest and conscientious men, must be constituted so that they may go round and collect the grievances of all those persons, not only Harijan friends, and ascertain what they want. I personally say, give them whatever they want. If they want 15 per cent, give them. If they want 20 per cent, let them have it, because they are our brethren and have suffered many handicaps. They have suffered and they have been subjected to abominable treatment, as I already submitted. What I say is, so far as the recommendations of the Miller Committee is concerned, rules have been framed determining the ratio in which backward class people should be given admission in the Government colleges. I say, 20 per cent seats may be set apart for Harijans, 35 per cent has to be allotted to those persons who are first-class men on merit and the balance of 45 per cent has to be distributed among the 30 or 40 backward communities.

The whole thing has to be reorientated. A new scheme has to be evolved under which everybody, whether a Harijan or a non-Harijan, any one who is suffering hardship and difficulty and social disability, must be given appropriate help. So far as the nomenclature of the backward classes is concerned, it is not happy. A new nomenclature has to be planned so that it may convey a happy impression.

So far as Muslims are concerned—I am not pleading for separatist tendencies and attitudes for Muslims—according to the rules only 2½ per cent of the scholarships have to be given to them. In old Mysore there were 7 lakhs and in New Mysore we have 20 lakhs of Muslims. These people are devoid of means of employment. In the olden days, a large number of them were in service, in the Police Department and in many other fields. Since ten years, such a treatment has been meted out to them that we have been neglected from all sides. I appeal to the Government to extend their sympathetic consideration to this community and to help them in ample measure. The Muslims form twenty per cent of the population in new Mysore. There are twenty lakhs. They deserve generous treatment because they are not numerically superior. The numerically superior community will have to extend such concessions as are necessary to be given to them.

There is one other grievance I want to place before this House with your permission. Take for example the Elections. You know that the Constitution has laid a condition that one lakh of people should have one seat in the lower House. In new Mysore, we are 20 lakhs. According to the rule or convention or understanding, we will have to be given 20 seats in the Lower House. Unfortunately, in spite of repeated demands, not only to the Centre but also to the person in charge of the Congress Party, these twenty lakhs of people have been represented by seven or eight people only. Therefore I draw the attention of the Hon'ble Minister in charge to see that

(SRI MAHMOOD SHARIFF)

these shortcomings are surmounted and such treatment as may be necessary be given to this community. With these remarks I very heartily support the resolution which was tabled by my Hon'ble friend Sri Rachiah, I insist upon the Government to kindly see that a committee consisting of persons of light and leading, a committee consisting of conscientious and honest people, come forward in order to place before the Government such measures as to satisfy all sections of the people whether Harijans or Muslims or Brahmins or every one as a matter of fact. I have very great pleasure in supporting this resolution tabled by Sri Rachiah.

[Sri S. P. TALWALKAR (Raibag) spoke in Marathi.]

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

[Sri S. P. TALWALKAR continued in Marathi.]

* Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—May I make one submission? While my learned friend is speaking, I do not know whether the Chair can follow his speech. I am sure that the Minister cannot follow his speech and I do not think there is anybody here to transcribe and explain to us what he is speaking. I submit that at least a resume of the speech made may kindly be prepared and cyclostyled copies distributed to the members so that they can know what he said. Some arrangement must be made in that regard. I do not know how the Minister is going to reply to the points raised by him.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Tape recording is the only arrangement that can be thought of at present.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I am not inclined to speak in Telugu. I will say why. There is a constitutional provision for speaking in any language. I am sure the Minister will reply to that because he knows something of Telugu. When a member speaks on the floor of the House in a language which cannot be followed by other members, some arrangement must be made for enabling other members to know what he has said.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—We can catch some salient points.

Sri MAHMOOD SHARIFF.—This question came on the floor of the Constituent Assembly of India. The President of India was occupying the chair. I was speaking in Urdu and some member said that when members did not follow Urdu, I might be asked to speak in English. Then I insisted on speaking in Urdu. A ruling was given to the effect that anybody could speak whatever he had to speak in his mother tongue. Immediately that ruling was given, members who knew Kannada spoke in Kannada and those who knew Telugu spoke in Telugu and so on. Afterwards the Chair was pleased to instruct that after a speech was made, a resume might be given so that it might be embodied in the proceedings.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—What I am urging is that the speech made by a member must correctly go into the proceedings. Have you got any arrangement by which a speech a member makes goes correctly into the record? It is not some sort of translation in English. His speech must be accurately reported and it must be printed in the language in which he has spoken, whether it is Marathi or any other language.

Every member has got a right to see that his speech goes correctly into the proceedings. What I want to know is whether there is any arrangement to see that the speech a member makes on the floor of the House goes into print correctly. I do not want any speech mutilated or cut down.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I understand that after the speech is made, the member gives a summary of it in writing.

[Sri S. P. TALWALKAR continued his speech in Marathi.]

Sri V. S. PATIL.—On a point of information, Sir. I have given notice of an adjournment motion regarding the suicide committed by one Sri K. N. Shivalinganna and I have received a reply stating that the matter is not of urgency within the meaning of Rule 38. When I referred to Rule 38, I found that it was quite different. Rule 38 does not refer to Chapter VIII.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Please send me a representation and I will examine it.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Mr. Speaker, Sir, I wish to associate myself with this resolution for various reasons and I would have been most happy if instead of this resolution coming from the non-official bench it had been sponsored by the Government as an official motion. I say this because I am doubtful whether in spite of all this discussion the Government would ultimately do anything for this section at all. I would have been more appreciative if the Hon'ble Minister had placed definite proposals along with this resolution and given opportunity for a full-dressed debate just as on the food motion. It is a most urgent motion. Sometimes we indulge in a full-day discussion on food. This is something even more vital than that and I would like to check up the reports of the State Government with regard to the ameliorative measures they have taken for the improvement of this class of people and I would like to have a report of their day to day administrative success. We say we have done so much for them. I wish to know what we have done for them for the last 11 or 12 years. I would like to know whether there is any report which gives us an idea as to what has been done for them for the last 11 or 12 years. Is there a report on which we can rely? If there is one that is at least a consolation for the amount that we have spent. Let me have some report. If we have not got it, at least let this resolution be a beginning in that direction. Let us have some tangible results at least in the future years. Otherwise, the danger is that if we are not going to solve this problem we will have to amend the Constitution from time to time. The Hon'ble Minister for Finance, Sri T. Mariappa, has done yeoman service in showing at least in cold print what this backward class is and who they are. Before that, we never had even statistics about them It is something on which we can think over. That is a food for thought for us. Even that we were devoid of some time back. Even Sri T. Mariappa must think over hundred times because the weaker sections as he construed them when he wrote the report have become all the more weak. Frustration has increased. Exhaustion is heading on to exasperation. Let us not be driven to something which will go to the root of democracy. All that I say is that we are dealing with an inflammable material. We say we are in a democratic set up. At the same time, we are forgetting that in democracy we have got certain basic principles on which we will have to rely—not merely rely but go about constructively finding solutions for the different problems. I say this because the first and fundamental thing is whether we are going to stop with reservation for these classes. Some time or other we will have to express our opinion on the extension of these safeguards to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. How far are you going to guarantee them reservation? That is a major problem which you must tackle immediately, and you must suggest to the Government of India the extension of these safeguards to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. I consider the extension of these safeguards to them as the first and fundamental point. I say this because there was a certain amount of conflict of opinion on this subject and there was also a feeling that we should not rely on these reservations any further. I disagree with that view. If these safeguards are not to be there, then the section which is weaker as it is will become an ignored section. Therefore, that is the basic thing on which we must give our opinion. The Government must come forward with an emphatic and unequivocal declaration that these safeguards will be extended for a period of so many years. The

(Sri V. P. Deenadayalu Naidu)

Government must place definite proposals regarding their safeguards and regarding their amelioration. It must also give us State reports. I have got before me the report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes. It has been circulated to us.

Sri F. H. MOHSIN (Hubli city).—The weaker section has not been defined in the Constitution.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I am fully conscious about it. I have got the Constitution before me. That is most discouraging and damaging and it lowers our morale. In the All-India Report there are certain obligations and duties cast upon the State and on this occasion I make myself emboldened to say that we have violated certain basic principles and duties. The Government of India has made a suggestion to the State Governments to discuss the annual reports in their legislatures. The Government of India has sent certain reports and it is incumbent on the State Government to place them before this House in order to give this House an opportunity to express their opinions. Has the Government done that till to-day ? Is it not the duty of the Government of India to see that the report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes is placed before this House and an opportunity is given to it to discuss it just as a food resolution or some other similar resolution is discussed ? It is stated in the Commissioner's report that it will be done. but till now it has not been done.

4 P. M.

"The discussion which may be held on the Annual Report in the State Legislatures will also be profitable to the Central Government as well as to the Members of the Parliament at the time when the report is discussed in Parliament." If we do not do justice here, naturally we cannot expect justice at the Parliament level or at the hands of the Central Government. These discussions also provide very useful data by way of the reaction of the State Governments and Members of the State Legislature and the various Members of the backward classes and Scheduled Castes. Therefore, my second suggestion is that you must make it a point to place before us these reports just like any other Bill and see that a full dress debate takes place here. If you had done this for the last few years, I think the progress would have been more than what we see now.

I may also bring to the notice of the Government—I am just reading from your reports—there is an Act prevalent in Bihar. Hon'ble Minister must have seen too; I am trying to refer to Article 226 of the Bihar Educational Code prescribing definite educational concessions. It is a statutory thingnot merely by way of an order or anything of the kind. When we say that we are giving certain concessions or privileges I am referring to page 29—The whole trouble is that such a Report is not placed before this august House for discussion and it is incumbent upon the Government to do so.

*Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—May I make a little correction ? That report can only be placed before the Parliament, because it is a report by the Commissioner of Scheduled Castes and Scheduled Tribes.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Then, am I reading something which is irrelevant ?

Sri T. MARIAPPA.—No, the difficulty is that it cannot be placed on the Table here and discussed.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I will read for your information. I would like to be corrected, if I am wrong :—

> "The Government of India made a suggestion to the State Governments to hold discussions on such reports in their State Legislatures as well. The State Legislatures are the proper places for discussion of local problems instead of the House of Parliament where only major policy questions referred to in this report can be discussed. The discussions which may be held on the annual Report in the State Legislatures will also be profitable to Central Government as well as to the Members of

Parliament. At the time the Report is discussed in Parliament, these discussions will also provide them useful data by way of reaction of State Governments and Members of the State Legislatures to the various problems confronting the Scheduled Castes and Scheduled Tribes."

I suppose, I am not reading something which is out of the way or which is not authoritative.

Sir, I am telling as a matter of policy. I am not hurting anybody's feelings and I shall for instance say we had the refugee problem which is of the first magnitude. How were we able to succeed? We solved it because it was discussed on the floor of the House from time to time and we applied the dynamic force and we gave it the importance that it deserved. It was solved in no time.

If only we had done that in this case, within these five or ten years, we could have done so much that this question of Backward Classes would never have loomed so large. What I say is, if you do not solve it in the next five or ten years, what would be the fate of the weaker sections of the population? Can you find any word in the dictionary to describe their plight? Because the state of the Backward Classes will deteriorate to that extent it will become weaker and weaker. Please do not allow such a situation to happen.

We have about 513 lakhs of Scheduled Castes people of whom 381 lakhs have taken to agriculture. That is the all-India figure. I tell you honestly, there is nothing relating to Mysore. No number, no statistics. I was very anxiously trying to find out whether there is anything relating to Mysore. All that we can be proud of is hovelt where even bandicoots would not ges in. I will tell you my experience of this Corporation; more than a lakh of people are living in these huts, that is 1/10 of the population—we have calculated—and they are living in these slums. Nearly five years have passed and we have been only talking and talking, when we can get Central aid, State aid and so many aids. We have not been able to spend even a pie, for these Scheduled Castes people. I have been repeatedly insisting on the Government to bring out a legislation. Slum clearance can only become possible if you have a legislation for that. Give them decent housing. There are so many housing schemes that are coming up and I tell you, with all your professed intentions, you have made but little progress for the last five years and the reason for that is, I may say, you put the cart before the horse. The thing is, you provide money no doubt; but do you spend it? The difficulty is implementation. I have been telling you repeatedly, bring that legislation even today. Approve of it. In Delhi, Madras and other places, they have succeeded with regard to slum clearance, not because they have provided money, but because they have succeeded in bringing out certain legislation, legislation for slum clearence. Legislation is vital and fundamental to this, if you want to be serious about effecting any improvements. This is the second aspect I would like to dilate upon. Even now, with all the pious intentions, unless you bring about the legislation, I tell you, you will never solve this problem.

Again, I will ask you one more question. While delimiting for the purposes of elections what is the sin that Bangalore has committed? You have not thought of providing a reserve seat in Bangalore. What is the sin? Is the population here in any way inferior? or is it because we do not focus our attention to it?

You take the population. The whole trouble is in Bangalore. If you cannot give a Scheduled Caste seat for a population of one or one and a half lakh of people, I think we may not be able to do justice for these people. It is high time that representation is given to the Corporation area where we have eight to ten general seats. You take into consideration either population representation or population weightage.

I have been very seriously thinking. We have to solve this problem of educational facilities. We should not be content with what is called certain orders. Just like Bihar, we must have statutory provisions or orders. There

(SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU)

are certain duties to these people which must be implemented. That would be an adequate handle for the legislature to discuss. First, we have failed to discuss this. Secondly, we have failed to bring any legislation. Thirdly, our latches will go to cut the roots of democracy and the pattern of society we are thinking of.

In the Scheduled Castes, there is one word called ex-criminals. What I am just now more concerned about is, we are developing what is called criminal tribes. You come and see our slums. You see there people who have no regard for society, for sanitation, or who have no regard or respect for law. Because they have idle minds. They are not given any definite help. What is it you can expect from them ? You can expect nothing but they playing satta or being criminals. It will be dangerous to society if we do not solve this problem.

Coming to elections, what is it we expect ? It is not one's conscience. It is not the conscientious vote. It is only the economic situation. It is in the vote that all kinds of malpractices are committed. Is that why we gave adult-franchise ? The very glorious conception of adult franchise has dwindled down economic conception. The man in want is prepared to do anything. At the time of writing the Constitution we had glorious ideals of adult franchise. First, place the people in a fit educational condition. Place the man in a position where he can be and where he can feel as an equal. Place him in a position where he is economically sound. Then only he can think of his vote conscientiously and then only he does justice to democracy. Otherwise, honestly I feel the words and high slogan of democracy, socialistic pattern of society and etc., have no meaning.

Then what is it you have done with regard to the important national problem which you have entrusted to a head like Social Welfare ? What is this ? When the problem of the refugees and displaced persons cropped up at the parliamentary level, you created a ministry—reciprocal ministries were set up in Pakistan and India. Here is a national problem which is something more akin to and more analogous and more important than the refugee or the displaced persons' problem. The only trouble is we have not concentrated our minds on this problem of social welfare as we have done on the problem of refugees. If we have to solve this problem, we have to tackle it in that way.

Sir, I smell danger, danger in the integrated list that has been formulated. After five years, I forecast one dangerous situation. All the present heads have gone through it very carefully. I would like Hon'ble Sri Mariappa to bear this in mind. After four or five years, most of the heads of departments will have finish to their service and then one community will perpetuate the regime for another 14 or 15 years. That community will rule the State of Mysore. I make this statement without any fear or favour. It is for you to avert it before you finalise this integrated list. If you really talk of a secular State, if you think you are going to mete out justice, if you want to createa society which we think must be established, this is the time. I must bow down to Sri Rachiah. He has brought about this resolution in time. It is providential it has taken the place of precedence in the ballot. At the time of the integrated list, it is necessary that you bear in mind the weightage, the over-weightage and perhaps the dominant weightage that you are going to give for 15 years to one community. You may call me communal. The placing of all the heads of departments under one community—that is the danger. Otherwise we will perish.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆಖೈರು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಚೆನ್ನಿಗ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ಭಾರತದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸುಯೋಗ ನನಗೆ ಒದಗಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದರಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ

ಆಗಿರತಕ್ಕ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾತರತೆ ಇದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಥನ ಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು, ಅವರು ಯಾರೂ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ವರ್ಗ ಭೇದ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತೇ ಹೊರತು ಕಡಮೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ.........

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY (Malavalli).—We disagree with you.

Sri J. P. SARWESH (Serum-S.C.).—Was it not before you? It is due to the British rule that you and I are a little educated.

Sri T. MARIAPPA.—Please bear with me.

I can also answer that point. In fact, I have gone into the whole question in my Report.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ ನಾನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳನ್ನು, ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಹಾಗೆ ನಾನು ಓದಬೇಕಾಯಿತು. ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಸೆನ್‌ಸಸ್ ರಿಪೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬರೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬೆಳಕು ದೊರೆಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ಥೆವಹಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಯಾರಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ, ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆದರೂ ನಾವು ಯಾರನ್ನೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವದೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ತರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇನ್ನು ನೂರು ವರುಷಗಳ ನಂತರ ಈಗ ಇರುವುದನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಏನು ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆಯಾಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತೂಕ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಾನು ಈಗ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಬಾರದೇ ಇದ್ದರೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಟರಪ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯೆ ಅಡ್ಡಬಂದರೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಧಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಗ್ಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ.

ಈ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವರ್ಗಗಳ ಜನರೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬಂದಮೇಲೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಂಡೆವು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ, ಎಂದು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields—S.C.).—Now, Sir, you accept.

Sri T. MARIAPPA.—If you cannot understand Kannada, what can we do? That is past history. India has been going on for centuries and centuries. We cannot sit in judgment over what happened in the Years B.C.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ವರ್ಗಭೇದ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಿತು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದು ಸರಿಹೋಗಿರಬಹುದು. ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಾ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರು ಜಾತಿಭೇದವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಪುರುಷ ಹುಟ್ಟಿ ದಕ್ಷಿಣ, ಉತ್ತರ, ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೋರಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಹಾಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಮಹಾಪುಣ್ಯಪುರುಷರು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಯಟನ ಮಾಡಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನದ ಕಡೆಯ ಉಸಿರು ಇರುವವರೆಗೂ, ಅವರನಂತರ ಅವರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದವರೂ ಜಾತಿಮತಭೇದ ಹೋಗಬೇಕು, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನತೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಕಂಠಶೋಷಣೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ದೈವಾಧೀನರಾದ ಮೇಲೆ, ಶಿವೈಕ್ಯರಾದ ಮೇಲೆ, ವಿಷ್ಣುಪಾದ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಅವರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕುವರ್ಗಗಳಾಗಿ ಜಾತಿಭೇದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯ ಇದೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಯಾರು ಎಷ್ಟೇಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಸಹ ultimately they have formed a new sect and a new caste. ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟವರದೇ ಒಂದು ಜಾತಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಆ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು

(SRI T. MARIAPPA)

ಮೇಲುಕೋಟೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ಒಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಮಾರನೆಯ ದಿವಸ ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆಯಿತು. ಚೈತನ್ಯ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಬುದ್ಧ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹಾಪುರುಷರು ಅವತಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ rituals ಎಂದರೆ, ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳ ದಿವಸಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ ದೇವರ ಅವತಾರವಾಯಿತು. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದರು? ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ 14 ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರವಾಗಿರುವ ಟಿಬೇಟದಲ್ಲಿ, ಚೈನಾದಲ್ಲಿ, ಇಂಡೋಚೈನಾದಲ್ಲಿ, ಸಿಲೋನ್‌ದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರು ಅನೇಕರ ಇಂದೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಈ ಮತಸ್ಥಾಪನೆ ಆಯಿತೋ ಅಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಇಂದು ನಾವು ನೀವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗ್ಗೆ ಅದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ಆಗ್ಗೆ ಜಾತಿಮತಗಳಲ್ಲಿ ಸಹೋದರ ಭಾವ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ ಜನತೆಯ ಕೈಗೆ ಇಂದು ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧೀಜೀಯವರ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ್ಗೆ political equality ಬಂದಿದೆ. On political plane, we are all equal, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಏನು ಇದ್ದಿತು, ಇಂದು ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. Political equality ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು economic and social equality ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸಮತ್ವ ಇರುವದಿಲ್ಲ. Political plane ನಲ್ಲಿ equality ಬಂದು ಹೋಯಿತು. Economic ಮತ್ತು social equality ಬರಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ ಬಂದಿರುವವರೆಗೆ ಅಸಮಾತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅದು ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ ಕ್ರಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು peaceful ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಅಥವಾ voilent ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅಹಿಂಸಾಯುತವಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಅದರ ಸಾಧನೆಗೆ ಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ಯಾರೂ ದೂಷಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತುಪ್ಪಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮನೆ ಮನೆ ಅಲೆದಾಡಿದಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ತಡವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು, ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. They are also playing their part in this political plane. For the delay, for any obstacles that are placed, all of us are equally responsible. ಏತಕ್ಕೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ, ನಮಗೆ ಕೇವಲ lip service ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರುತ್ತದೆ. Top leaders ಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸ್ಥೆ ಇರುವ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಾನು ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. Castless society ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಭೇದವಿರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಇರುವಾಗ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ಬೇರೆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಅದರಲ್ಲೂ ಉತ್ತರ ಭಾರತಕ್ಕಿಂತ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಸಾವಿರಪಾಲು ಉತ್ತಮ. ಹಾಗೆ ಆಗದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವೂ ನೀವೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ನಾವೂ ನೀವೂ ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಬಾಕಿಕಡೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗಾಗಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ನಾಯಕರು ಒಂದು ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಆ ಚಳವಳಿ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಬಂತು—ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮೈಸೂರು ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಸಿತು. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅನೇಕ ರಿಯಾಯಿತಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ, ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕುವುದು, ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತೆರದಿದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಕೆಲವರು ಅನೇಕ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲ ಇದ್ದಾರೆ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಬಂತು, ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ಚೈತನ್ಯವೂ ಬಂತು. ಉತ್ತರ ಭಾರತ, ಹೈದರಾಬಾದು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ ಒಂಭತ್ತು. ವಿಲೀನೀಕರಣವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇಷ್ಟು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಸಿಕಂದರಾಬಾದು, ಹೈದರಾಬಾದು ಇವೆರಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಆ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗೋಣ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್‌ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇದೆ. ಬಾಕಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ, ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿದೆ, ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲಿಂದ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ನಾವೂ, ನೀವೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಮೈಸೂರು ಎಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗದವರ ಪರವಾಗಿ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು. ಚಳವಳಿ ಮಾಡುವುದು ಜನರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುವುದು ಜನರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ್‌ರವರು ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡುವುದು

ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ, ಅದರಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು. ಜನರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಪಕ್ವವಾದ ವಾತಾವರಣವಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ಚಳವಳಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. ಅದಕ್ಕೆ ವಾತಾವರಣ ಹಿತಕರವಾಗಿರಬೇಕು. ಭೂಮಿ ಹಿತಕರವಾಗಿರುವಾಗ ಬೀಜ ಹಾಕಿದರೆ ಪೈರು ಎದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಪೈರಾಗಿ ಮಾತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. 1918 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಅಥವಾ 1910 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ನಾಯಕರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಜನರನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಗೆ ಹತ್ತಾರು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಾದವು; ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 30 ವರ್ಷ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದವರಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 30 ರಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ ಒಂದರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕಡಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದವರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಚಳವಳಿಯಾದರೂ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ, ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ ಆವಶ್ಯಕ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಬಹಳ ನಿಧಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂಕೂಡ ವರದಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಇದ್ದ ಸಾಮಗ್ರಿ ವಗೈರೆ ನೋಡಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ; ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಚಳವಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ನೋಡಿದರೂ, ಕಾಲೇಜು ನೋಡಿದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಮತ್ತು ವೈಶ್ಯರು ಈ ಮೂರು ಜನಾಂಗದವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು; ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇತರರಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿದವರು ಅಲ್ಲೊಬ್ಬರು, ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಇರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಹಾಗಿತ್ತು. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು "ಇವರು ಎಂಥವರು, ಬಹಳ ನಿಧಾನ, ನಾವಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು." ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಹೊಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತೇ? ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟರು ಬೇರೆ ಇದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತು ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಳವಳಿ ನಡೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರಿದ್ದುದರಿಂದ, ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮಸ್ಯೆಯಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿವೆ, ಅವು ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶ. ಸುಮಾರು ಆರು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹಿಂದುಳಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಮೂರು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY.—I want to know from the Chair whether this is the reply to the Resolution. We request Sri Mariappa to confine himself to the Backward Classes Report.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಇಂಟರ್‌ವೀನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಫೈನಲ್ ರಿಪ್ಲೈ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ವಿಷಯದ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಕಮಿಷನ್ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದು ಆ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಅನುಭವ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ, ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೇ ಸೇರಿದ್ದು. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಷಯು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನಾ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:—"The President may by order appoint a Commission consisting of such persons as he thinks fit to investigate the conditions of socially and educationally backward classes . . . ." "Socially and educationally backward classes" ಎಂಬ ಪದಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೀಗಿದೆ "within the territory of India and the difficulties under which they labour and to make recommendations as to the steps that should be taken by the Union or any State to remove such difficulties and to improve their condition and as to the grants that should be made for the purpose by the Union or any State and the conditions subject to which such grants should be made, and the order appointing such Commission shall define the procedure to be followed by the

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ)

Commission.'' ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಲು ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲಮು ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಆದರೆ Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribes ಪರವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ investigation ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬ ಕಮಿಷನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಿತಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ refer ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribesಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಮನವಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮತ್ತು ಕೆಲವುಕಡೆ ಆಯಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribes ಅಲ್ಲದೆ ಇರುವವರೂ ಸೇರಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ interim report ಕೊಟ್ಟು, ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿದ ಮಹನೀಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳು ಯಾವುವು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದರೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ socially and educationally backward ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು investigate ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್‌ಮಾಡಿ, ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವಿವರಗಳನ್ನು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಕಾಪಿ ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).—ಆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ secret ಅಥವ confidential ರೀತಿಯದೆ? ನಮಗೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಗಳೇನಾದರೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವು ಕಾಪಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಬಹುದು. ಅವರು ನಮಗೆ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚರ್ಚೆಗೆ ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ Backward Classes Conference ಆಯಿತು. ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಜಗಜೀವನರಾಂ, ಪಂಜಾಬರಾವ್ ದೇಶಮುಖ್ ಮುಂತಾದವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಓದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದನಂತರ ಸಭಾಸದಸ್ಯರು ಹೇಗೆಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

Backward Class Commission ಅವರ ಮುಂದೆ ಇದ್ದುದು socially and educationally backward communities ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. Economically backward ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಕೀಳು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರನೇ socially backward ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ untouchables ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು socially and educationally backward ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಮೇಲು ವರ್ಗದವರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅನುಕೂಲಗಳು ದೊರೆತು ಅವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರಾದರು, ಮತ್ತು ಅವರು ಮುಂದುವರಿದ ವರ್ಗದವರಾದರು, ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ socially and educationally backward ಎಂದು ಹಾಕಿದರು. ಅದರಂತೆಯೇ ಸಮಿತಿಯವರು investigation ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ investigation ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮತ್ತು ವೈಶ್ಯ, ಈ ಮೂರು ಜನಾಂಗದವರೂ socially and educationally advanced ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಆ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಬಂಕುರ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜವಾನರಾಗಿ ಅಥವ ಅಡಿಗೆಯವರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವೇದ ಪಾರಾಯಣಮಾಡುವವರೂ ವೇದ ಪಾರಂಗತರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಗುರುತು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ವೇದಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬಾಯಿಪಾಠದಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಲಕರ್ಣಿಗಳು, ಮುಂತಾದವರು ಮಾತ್ರ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಇವರುಗಳು ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಾಯನಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರವಣಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಅವರುಗಳೇ ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—You were just now referring to one community as backward. I may point out to you that Mysore will be ruled continuously for 14 to 15 years by one community and you have called that community backward or depressed socially.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).—ಯಾವ community, ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ಪಿ. ದೀನದಯಾಳು ನಾಯಿಡು.—ಯಾರು backward ಎಂದು ಇದುವರೆಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಇನ್ನು 15 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಯಿಡು ಅವರಿಗೆಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿದೆ. ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಹೋದರೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಾಜಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲ. ಹರಿಜನರಿಗೆ statutory ಯಾಗಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರ ದವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ it is respected more in the breach than in the observance. ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವವರು ನಾವು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ. ಅದಷ್ಟೂ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ reservation ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರರು ವಿಶ್ವಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿ ಸಿದರು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ, ಇವೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರ ದಲ್ಲಾಗಲಿ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಚಳವಳಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೀರಿಯಾಡಿಕಲ್ ಆಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಿತಿಯವರು ಮೈಸೂರನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂ ರಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಫ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ 30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಕೋಮುಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಈ ಸಂಬಂಧದ ಚಳುವಳಿಯು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಠರಾವು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಚಳುವಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಣಯ ಮೊದಲು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾದರೂ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರ ದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ backward class ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ semi-untouchables ಮಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಬಾಕಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಆಗಲೀ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಆಗಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. Backward Class Commission ನವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳವರೂ backward classes ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಎಂದರೆ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಲ್ಯಾಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರ ಬೇಕು, ಬಾಕಿಯವರು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಥಾನ ಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಲಿಸ್ಟು ಇಲ್ಲ. 114 ಕೋಮುಗಳೂ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಅಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಲಿಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹ ಇದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಸ್ಕಾಲರ್ ಷಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾ ರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗಳು ಹೇಳಿದರೂ ಇದೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರು ತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಅಭಾವ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆ ಬಂದಿದೆ. ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅವರವರ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನುಕೂಲ ಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಕಡಮೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ದಯೆ ಯಿಟ್ಟು ಹೇಳಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಹಿಂದು ಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ)

ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೆನ್‌ಸಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೋ, ಅದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸಿನವರಿಗೆ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಪ್ರೊಫೆಷನ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವ್‌ಡ್ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇರಬೇಕು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 57 ರಷ್ಟೋ ಏನೋ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದನ್ನೇ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಟೆಂಟೆಟೀವ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೀರಿಯಸ್ ಹಾಂಡಿಕ್ಯಾಪ್ ಎಂದರೆ ಯಾವಯಾವ ಕೋಮಿನವರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—As the Hon'ble Minister is aware, the Government of India have recently taken the decision that there should be no enumeration on the basis of communities.

Secondly, in regard to the list of backward communities which you have taken, there have been some additions from time to time, if I remember correctly. Is it not time that in Mysore State, you must add to that list, in view of the enlarged Mysore State? There were various communities in the Hyderabad Karnataka, in the Bombay Karnataka and South Kanara. Now that the State is enlarged, there is an urgent necessity for expanding that list. Unless we do that, I am afraid, there will be some communities who will stand to suffer.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಲಿಸ್ಟನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಲಿಸ್ಟ್, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಲಿಸ್ಟ್, ಮದ್ರಾಸ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಲಿಸ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆಯೋ, ಕಾಂಪ್ರಹೆನ್ಸೀವ್ ಆಗಿದೆಯೋ, ಅಷ್ಟೇ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಆರ್‌ಬಿಟ್ರರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೆನ್ಸಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಸೆನ್ಸಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಆಗಿ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಸೆನ್ಸಸ್‌ನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಸೆನ್ಸಸ್ ಆಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿ, ಕೋಮು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ದಿನಚರಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವು ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಜನಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟ, ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಸೆನ್ಸಸ್ ಆಗಲೇಬೇಕು. 1961ನೆ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಬೇಸಿಸ್‌ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಜನಗಣತಿ ಆಗಲಿ ; ಇದನ್ನು ಪರ್‌ಪೆಚ್ಯುಯೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಲೆಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಮಗೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ ; ನಿಮಗೂ ಆಶೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಆಧಾರ ಬೇಕು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Even for an all-India basis, you must place special emphasis and ask them to agree to our State doing Census on that basis. They have already come to that decision. We must put special emphasis on behalf of Mysore State, in view of the special conditions that exist after the States Reorganisation. We must make out a special case and that kind of figures must be taken as part of an All-India Census and in the interest of all the communities that inhabit this land.

Sri T. MARIAPPA.—I will come to that. We have already taken steps to estimate the strength of each community.

ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರಿಗೆ ಮನವಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತೀವ್ರತೆ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ, ದುಗುಡ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಅವರ ಮೇಲೆಯೂ ಇದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರಬಹುದು ; ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದಮೇಲೆ ಅವರ ಮೇಲೆಯೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪದೇಪದೇ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಲೆಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲನೆಯವನು. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲನೆಯವನು. Having regard to social background, the progress that is registered, ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ; ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿಆತಂಕಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಾಗಲೇ,

ಆಡ ಅಡ್ಡ ತಿರುಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೀವ್ರತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏನು 30 ವರ್ಷಗಳು ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದಾರೋ, ಅದನ್ನು ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಹಣವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದೆ. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಡಮೆ.

5 P.M.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗಂತೂ ಇಚ್ಛೆ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಇಂಥ ಬಾಬಿಗೆ ಖೋತಾಮಾಡಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಆಗಬೇಕು, ಇದೂ ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ isolated ಆಗಿ ನೋಡಬಾರದು. ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿರುವ ಉದ್ದೇಶವೇ, ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರೂ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. Compulsory universal primary educationನಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದರೆ ಅವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ. ಆದರೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಈ ವರ್ಗದವರು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು Reservation of seats ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರುವುದರಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿಯಿದೆ, ಇವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟುಕೊಡದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ದಕ್ಷತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ರತೆ ಇರಬೇಕು, ಜನರಲ್ಲಿ ಮಿಳಿತವಾಗಬೇಕು. ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಮಿಳಿತವಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷತೆಯ ಜತೆಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳೂ ಇರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಬರಿಯ ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್‌ನಿಂದಲೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಾಮಯ್ಯ (ಪಾಂಡವಪುರ).—ಹಾಗಾದರೆ General seats ಏಕೆ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ನಂಬರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ, ವೇತನ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಅನುಕೂಲ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, General developmentನಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಆಗುವ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದುದು. ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತುಳಿಯಬಾರದು. ಅವರವರ ಸಂಖ್ಯಾನುಗುಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೂ ನಮಗೂ ಅನುಕೂಲ ದೊರಕಿದೆ ಎನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಎರಡು ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತ್ರರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳವರಿಗೆ ಪ್ರವೇ[illegible] ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವರ್ಗದವರೇ ಸೇರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದವರ ಹಿತವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದರಿಂದ unbalanced ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ economic and social rights ಕೊಡದೇಯಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ರೀತಿ ಕೊಡದೇಯಿರುವುದನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದ ಒಂದು ಮಮತೆಯಿಂದ ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೂ vested interests ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳಕಾಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Political rights ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ social equality and rights ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದೊಂದಾದರೆ leaders of public opinion ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಹೂಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಗಡೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿ ಅವರವರ ಕೋಮನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಐದು ಅಥವ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು casteless and classless ಸಮಾಜವನ್ನು, ಎಂದರೆ ಜಾತಿರಹಿತ, ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಕಾರ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ)

ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ weaker sectionsಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ambiguous ಆಗಿದೆ. Backward Classes ಎಲ್ಲವೂ weaker sectionsಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ಸೂಚನೆಮಾಡಬೇಕು. Promoting the economic and educational interests of the weaker sections ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, socially and educationally backward classes ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Protect the weaker sections of the population ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿ ಇರಬೇಕು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Removal of untouchabilityಗೆ ಒಂದು ಬಿಲ್ ಬೇಕಾಯಿತು, civil disabilities removalಗೆ ಒಂದು ಬಿಲ್ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದೆ. ಬಾಕಿ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಅಗತ್ಯವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಪಾಪವನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri N. RACHIAH (Hunsur).—What is your opinion with regard to forced labour that is prevalent in the State? By what means will you advocate its removal?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—Forced labour ಎನ್ನುವುದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾದುದು. ಯಾವುದೋ ಕೆಲವು interior ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲದ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೀತದ ಪತ್ರ ಬರೆಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ತೋಟಿ ತಳವಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದು forced labour ಅಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈಗಾಗಲೇ ಈ ತೋಟಿ ತಳವಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾಳೆಯಿಂದ ತೋಟಿ ತಳವಾರರಿಗೆ ಜೀತದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹನುಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಇರಬೇಕು. ತೋಟಿ ತಳವಾರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಪ್ಪಿ ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಸರ್ಕಾರದ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ; ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ನಿಯಮ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಭೆ ಅದು ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೋಣ. ನಾವೂ ಕೂಡ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಮೈನರ್ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ಮೇಜರ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗಿದೆ. Forced labour ಏನಿದೆ ಅದ ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾದುದು. ಅದನ್ನು enforce ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿದರ್ಶನ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮಸೂದೆ ಏಕೆ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ಪಟೇಲ್, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ತೋಟಿ ತಳವಾರರಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ಘಳಿಗೆ ವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ತೋಟಿ ತಳವಾರರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri N. RACHIAH.—I rise to a point of order. ಈಗ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ತಮರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತಾವೂ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪೀಪಲ್‌ಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದು.

Sri J. P. SARWESH.—May I know whether Sri. Mallaradhya said on behalf of the Chief Minister or on behalf of the P.S.P.?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಲಂಗಳು ಇವೆ. ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಆಫ್ ಸೀಟ್ಸ್, ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ರಿಮೂವಲ್ ಆಫ್ ಅನ್‌ಟಚಬಿಲಿಟಿಗೆ ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ. ಸಿವಿಲ್ ಡಿಸ್‌ಎಬಿಲಿಟೀಸಿಗೆ ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೇನಿದ್ದರೂ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, forced labourಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತೋಟಿ ತಳವಾರರು part of Government servants. ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಡಿ. Because in entirety, they are governed by a separate set of laws. The House has got full power to abolish this power and bring in a new law. Kindly don't mix up these two things. It is a general question of uplifting not only the Scheduled Castes

and Scheduled Tribes but also other backward classes. ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲಾಯಿಟೇಷನ್ ಬಹಳ ಉಗ್ರ ಸ್ವರೂಪ ತಾಳಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅದು ಐಸೊಲೇಟೆಡ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನ ವಿಲ್ಲ—ಈಗ untouchability Act ಇದೆ—ಅದನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಿರಿ, ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಡೆ ಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕು. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಸಿರ ತಕ್ಕ ವರದಿಯನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರು ಚರ್ಚೆಮಾಡಲಿ, ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿ, ಮಥನ ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಜನರಲ್‌ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಎಜ್ಯುಕೇಷನಲ್ ಫೆಸಿಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರ್ವೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟಸ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಾಕಿ ಅವರ ಹಾಗೆ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*Sri C. M. ARUMUGHAM.—Mr. Speaker, Sir, I have followed the discussion in the House and I am very happy to note that all the members including the Minister for Finance are in favour of the resolution. This resolution is brought from a very broad view to help all the people who are economically weak and to uplift them economically, educationally and socially. I may submit that the problem of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and other backward classes must be treated as a national problem. The Government of India run by the Congress Party left this problem to be tackled by the States. As my friend Sri Deenadayalu Naidu said, the Government of India has treated the refugee problem as a national problem. They have appointed a Minister in the Centre to deal with this problem. If you go into the figures under the First Five-Year Plan the Government of India spent Rs. 14,85,00,000 for the Scheduled Castes and Rs. 23,96,00,000 for Scheduled Tribes, Rs. 99,78,000 for ex-criminals and Rs. 2,64,00,000 for the other backward classes. Under the Second Five-Year Plan they propose to spend Rs. 27·5 crores for the Scheduled Castes and Rs. 47 crores for the Scheduled Tribes, Rs. 3·9 crores for ex-criminals and Rs. 9·7 crores for backward classes, altogether about Rs. 91 crores. But what is the amount they have spent for the displaced persons? They have spent Rs. 345·17 crores. Up to 1956, 87·2 lakhs of displaced persons have migrated to India. For housing construction alone, the Government of India have spent Rs. 88 crores, whereas for ten years, the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes put together, they have spent about Rs. 130 crores (including the Second Five-Year Plan). Therefore, I am suggesting to the Hon'ble Minister that the problem of Scheduled Castes should be exclusively treated as national problem. There must be a Minister both at the Centre and in the State to look after exclusively the interests of the Scheduled Castes. If we are not able to concentrate all our attention to uplift these people in social, economic and educational fields, we cannot bring them on par with other communities. If the problem of the Scheduled Castes is mixed with other problems, then the former would remain as a problem for another 200 years. Late Dr. Ambedkar has tackled this problem in several ways. He was pleading the cause of these Scheduled Castes for over 30 years and at one stage he even suggested to Mahatma Gandhi at the Round Table Conference that the Scheduled Castes are not Hindus. Even today, we do not know whether we are Hindus at all. We are called by several names; some call us as Scheduled Castes, some as Harijans, Adikarnatakas, Adidravidas, etc. But under the Constitution we are called as Scheduled Castes but we do not know to what religion we really belong. In Europe, the Germans, Italians, French are all Christians and they are following one religion but not one language. For instance in India, I may quote the Indian Christians, Anglo-Indians and Europeans, are all Christians but they are not one community, and they refuse to be called as one community. So, I would like to know from Sri R. Chennigaramiah whether I am a Hindu

(SRI C. M. ARUMUGHAM)

or not. If you call us as Hindus, then why should you mention as Scheduled Castes and Scheduled Tribes. So, you give us some nomenclature as Hindus. If you do not like us to be called as Hindus, call us as Protestant Hindus.

Sri R. CHENNIGARAMAIAH.—Protesting Hindus!

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Let there be two divisions as in the Christianity. If you say that this is a national problem, then it must be treated as such and on par with the displaced persons. You have spent for them nearly Rs. 345·17 crores. We have no grudge but how is it, they have spent so much? So, first of all this problem should be treated on a national basis and there must be a Minister at the Centre and in the State to look after entirely and exclusively the upliftment of Scheduled Castes and Scheduled Tribes. Further, before that, I appeal to the House both Opposition and the ruling party, not to give us all sorts of names and I request the Hon'ble Minister, Sri R. Chennigaramiah to give us some proper name by which we must be called. If you agree that we must be called as Hindus, then don't call us as Depressed Classes, Harijans, Adikarnatakas, etc. Give us some proper name.

Coming to the point, the Finance Minister has stated in reply to Sri N. Rachiah's request for bringing in a Bill for the upliftment of weaker sections of the society, that it has to be considered. I feel it is quite necessary and essential because under the Constitution there are so many articles providing for safeguards to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. Article 15 prohibits discrimination on grounds of religion, caste, class or place of birth. Art. 46 deals with the promotion of education and economic interest of the Scheduled Castes and other weaker sections. Art. 17 deals with the abolition of untouchability, art. 330 reservation of seats in the Parliament and State Legislatures, art. 335 reservation in services for 10 years.

Now, so far as art. 330 is concerned, Sri V. P. Deenadayalu Naidu suggested that some seats should be reserved for the Scheduled Castes. I am quite sure the Chief Minister will agree because it will go only to the Congress and it is to their advantage. This sort of reservation must be cancelled otherwise the Congress party will continue to rule us for another 20 years. How is it, you are able to find candidates for standing for election as M.L.A. when you say that there are not enough qualified men for services? For an M.L.A.'s election you pick up somebody and elect him and even appoint him as a Minister. Of course I am not referring to Sri R. Chennigaramiah; he is very active and capable.

(*Laughter*)

But his hands are tied up. His portfolio is Local Self-Government. This is not enough. A Scheduled Caste Minister should hold the portfolio of Home Affairs. Now take the case of the Home Minister Sri C. M. Poonacha. Of course I have great respect for him. He has been given several important portfolios. If the Scheduled Castes Minister had been given that place, I am quite sure he would have been in a position to help several members belonging to the Scheduled Castes. For instance, if Sri Chennigaramiah wants to grant some land to a Scheduled Castes member, he has to refer the case to Sri M. P. Patil. I appreciate Sri S. Nijalingappa in having selected Sri R. Chennigaramiah to the Cabinet but what is the portfolio he has been given? He is given the portfolio of Local Self-Government. Therefore, I wonder as to whether we are not capable of taking up the portfolio of Sri T. Mariappa. We feel not inferior to anybody.

5-30 P.M.

We feel that we are superior or equal to others. See Dr. Ambedkar. Prime Minister Nehru praised him in the Parliament. He is an extraordinarily talented person. Most of the leaders of India would not have read the books which Dr. Ambedkar has read. He was able to write the Constitution. There are other talented persons also. As I said in the last session, Sri Chennigaramiah is a capable man, but his hands

are tied. Give him the portfolios of Home, Industries and Road Transport. Then, he will be able to select and appoint 2,000 and odd people who do not come within the purview of the Public Service Commission and they will come up economically. Or if you give him the portfolios of Revenue and Home, he will be able to protect the interests of the Scheduled Castes to a certain extent.

Sri T. MARIAPPA.—No Minister has any powers of appointment. He can give instructions to reserve some posts in the Road Transport. Please understand the system. The posts can be reserved but the appointing authority is the Public Service Commission.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—You go through the Public Service Commission Rules and you will find that Road Transport is excluded from its purview.

Sri T. MARIAPPA.—I was in charge of the Road Transport and I have actually built it up.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—About 2,000 and odd labourers are excluded from its purview. They are talking so much about education. The Hon'ble Minister Sri Mariappa has visited the Kolar Gold Fields. They say that qualification is required for appointing a person. What qualification do they want ? Is it caste qualification or academic qualification ? Go to the Kolar Gold Fields and see how many non-matriculates belonging to the Brahmin community are working as officers. There are 18,000 workers but there is not a single Brahmin worker among them. There are so many graduates in the Scheduled Castes but you are not taking them as officers. A man who is not able to hold the plum is working as a Sanitary Engineer and a man who cannot define what a stone is he is working as a Mine Engineer and a man who has all the while been an Arts and Science student is the Chief Cashier and Accountant. Ten years have elapsed since we attained independence. We do not say that all these things should be done overnight. It was the desire of Mahathma Gandhi that a Scheduled Caste man should be the President. That could have been done, but that has not been done because the Congress people are so jealous that they do not want to do it. Hon'ble Sri Jagjivan Ram is there and whichever Department he is put in charge of, he organises it well and introduces such reforms which no other Minister can do.

So far as the Social Welfare Director is concerned, he has no more powers than that of an Amildar. This time they have sanctioned Rs. 300 for the construction of houses to each Scheduled Caste man. I do not know under what provision the Amildar can deduct Rs. 5 from each Scheduled Caste man in Bangarpet Taluk.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Is it for the Small Savings Scheme ?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I do not know whether you have instructed him to do so. In every district there is a Special Officer. In Kolar District, he has no office at all. He sits on a stool and has to do the work of a peon also He is a graduate but you have not gazetted him. When we produce a candidate, you say he should have qualification and when we produce a qualified hand, you do not want to help him. Why not you promote the Special Officers in the 19 districts to the gazetted cadre ? You are not interested in doing that. The Deputy Commissioner or the Tahsildars never consult the Special Officers. In every taluk there is a Special Revenue Inspector. The Amildars never consult them. They take instructions from somebody and distribute the amount. Sri Mariappa has toured all the States in India and he knows what are the difficulties of these persons, but still there is no Bill brought forward to ameliorate the condition of these people. Today you issue an order reserving 18 per cent of the posts for them and tomorrow you reduce it to 15 per cent.

Sri T. MARIAPPA.—Reservation is there and the Public Service Commission should adhere to that. As and when vacancies occur, candidates are recruited and posted to them.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—The Government is going to appoint 200 Amildars. Supposing they reserve 20 posts for the Scheduled Castes and if there are no 20 candidates available from that community, the Government issues another order saying that the posts for which Scheduled Castes candidates are not available may be given to the backward communities. Is the Social Welfare Director taking any interest to go to the districts, to find out how many Scheduled Castes persons are there, how many of them have passed S.S.L.C., how many are graduates and to prepare a register and send it to the Public Service Commission? He is not doing that because he is not vested with such powers. Even in the matter of promotion so many things are happening. Last year in the Electricity Department one Scheduled Caste man was promoted as a Cashier. The whole branch refused to take the pay from him because he is a Scheduled Caste man. Whom should he approach under such circumstances? If the Social Welfare Director is vested with power to receive representation and to do justice, they can go to him. A Bill should be introduced to carry out not only the abolition of untouchability but other provisions in the Constitution relating to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes including their settlement on land.

Sri N. RACHIAH.— I would like to bring to the kind notice of the Finance Minister Clause (4) of article 320 which directs that the State Government or the Union Government need not consult either the State Public Service Commission or the Union Public Service Commission while implementing article 335 according to which the claims of the Scheduled Castes people shall be taken into consideration. I am sorry that most of the Ministers including the Chief Minister are not aware of this.

Sri T. MARIAPPA.—My friend is entirely wrong. We are aware of this. Due provision has already been made. Somebody must recruit and Government cannot take the responsibility for recruiting all these people.

Sri N. RACHIAH.—It is not a directive principle, it is a fundamental provision in the Constitution.

Sri T. MARIAPPA.—My friend has not properly understood the matter. The Public Service Commission recommends and forwards a list to the Government. Ultimately, it is the Government which appoints. There must be some agency to select.

Sri N. RACHIAH.—Why has the Government referred these matters to the Public Service Commission when the Constitution does not direct them to do so? It may be out of prejudice because you are all caste Hindus and you do not want to implement it.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಹಾಜರಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೈರೆಕ್ಟರೂ ಮಾತ್ರ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳ ವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 18ರಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಸಹ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ ಶೇಕಡ 18 ಸ್ಥಾನಗಳು ರಿಸರ್ವ್ ಆಗಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಒಂದೇ ಕೆಲಸವೇ? ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಇರಬೇಡವೆ? ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರು periodical reports ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲ ನಮೂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಇವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಶೇಕಡ 18 ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಆಯಿತು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ?

***Sri J. P. SARWESH.**—There are other Departments such as Agriculture,

Revenue and Police and there are Scheduled Caste officers. They do not get justice and the Director will not interfere. The Department never cares. The Harijan Minister never cares and if M.L.A s represent every area want to represent, there is an order which says, officials should not approach M.L.As. How can you protect them, Sir. You are an experienced Minister and you have served in the Backward Class Commission. How to safeguard the rights of these officers ?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Therefore Sir, I suggest if you agree to the resolution brought up by Sri Rachiah, in the proposed Bill, there must be an article stating that there must be a Commission for the settlement of Scheduled Castes and Scheduled Tribes. That Commission must be handed over all the cultivable waste lands for distribution among the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. That Commission must be provided with enough funds both from the Centre and from the State. It shall be the duty of the Commission to secure jobs for the Scheduled Castes unemployed and it shall be the duty of the Commission also to protect the Scheduled Castes candidates in their appointment as well as in promotions. Such a thing, Sir, will go a long way and they must include these things in the Bill that they will draft So far as the Director of Social Welfare Board is concerned, Sir, he must be vested with power and he should work exclusively for the uplift of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes in all fields. It is better he is called the Commissioner rather than the Director of Social Welfare.

Sir, I want to tell you one thing. If they want to wipe out untouchability they must bring out one reform in the Hindu religion. If you call yourself a Hindu, you must accept the Vedas, Puranas and what not. The entire Hindu structure is based on Vedas. If you say, Hindu, then there are all the communities. There is no provision in the Constitution for mentioning the names of castes. The Vokkaliga wants to lead the Government; the Lingayat wants to lead the Government. Therefore Sir, they must remove these castes. For that they must bring up some reform in Hindu religion.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarsipur).—Do you advocate the abandonment of all communities or its retention in the Hindu religion ?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—With these few words, I think the Hon'ble Minister for Harijan uplift will accept the resolution and bring a Bill as early as possible.

I am sure my friend Sri Rachiah has the strength to press the resolution. I am sure that he will even be prepared to quit the Congress Party rather than withdraw it! With that confidence, I support this resolution.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್ (ಸಿಂದಗಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಗೃಹದ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಈ ಠರಾವನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಒಂದು ತರಹ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅವತಾರದಿಂದ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, ಈಗಿನ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಮತ್ತು ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರವರಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಸುಧಾರಕರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹರಿಜನರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಿಜವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ಎನ್ನುವವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವಂತರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೇ ತರಹ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಅದರಿಂದ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಇರುವವರೆಗೂ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹರಿಜನರು ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೊಲೆಯರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಪ. ಡೋರರು ಮತ್ತು ಮಾದಿಗರೇ ಬಹುಜನರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡಿಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್‌. ವೈ. ಪಾಟೀಲ್)

ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಮಾಡಬೇಕೆಂದರು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಸಮಾಜದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರ ಬಡತನ, ಅವಿದ್ಯೆ ಹೋಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರರಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನ ಲಾ ಗ್ರ್ಯಾಜುಯೇಟನ್ನೂ ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ; ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನ್ನೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದರೆಯೇ, ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತಾರತಮ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್, ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಸಲುವಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಹರಿಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅವು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ, ಅವರ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ, ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಹಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ನಮ್ಮ ರೋಮರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮನುಷ್ಯನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರು. ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ, ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಈಗಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಿತು. ಈ ಹರಿಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ, ಬಡತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ, ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಜನರ ಹೀನಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬಂಧವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿ, ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬರಬೇಕು; ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಹೊಲೆಯರು, ಮಾದಿಗರು, ಇವರುಗಳಲ್ಲೇ ಒಳಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ಅವರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ಈ ಒಳಪಂಗಡಗಳು ಹೋಗಬಲ್ಲವು. ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಲಿ, ಹರಿಜನರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ, ಅಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಅವರು ಇವರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಇಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Friday, the 2nd May 1958.